

CATALOGUS SCRIPTORUM.

Hilari Papa epistola,	117	Petrus de Rivo,	299. 305. 307. 337.
Hipparchus,	85. 180. 181. 188. 189.	Petrus Nonius,	187.
Hippolytus,	111. 171.	Petrus Pinus, 112. castigatur,	238. 239. 305. 317. 335.
Homerus,	6.	337. 339.	
Horatius,	126. 401.	Pindari Scholiastes,	41. 42.
Horus Apollo,	131. 132.	Pius Papa,	106.
Hyginus,	50.	Philastrius,	108. 173.
		Philo Judaeus,	83. 239.
I		Philoftratus,	15.
Datus,	524. 533. 534. 536. 537.	Plato, 15. explicatur,	16. 71.
Ignatius Antiochenus Patriarcha nuperus,	87. 141. 142.	Plinius, 9. explicatur. 10. 13. 16. 50. 120. 163. 193. 348.	
refellitur hic, & in sequentibus.		349. 501.	
Innocentius Papa,	114.	Plutarchus in Solone, 4. 6. in Alexandro declaratur, 10. & in Camillo, ibid. & emend. in Casare, 12. & in Demosthene, 13. in Aristide, 14. in Poplicola castigatur, 25. 29. in Opusc. ibid. castigatur. ejusdem error, 30. 31. in Aristide, 37. 38. in Arato, 38. & 40. in Camillo, 40. in Pelopida, 42. in Nicia, 43. 53. 59. in Romulo, 124. in Numa,	124. 125.
Joannes Justingensis, 112. 215. 218. 221. 239. 299. 305. 310. 311. 320. 329. 331. 335. 338.		Polybius,	44. 502.
Joannes à Suroloso,	305.	Prosper,	115. 117. 531.
Job,	158.	Proterius Alexandr.	115. 304.
Jordanus,	103.	Proverbia Salomonis,	158.
Josephus, 34. 35. 36. ejus hallucinatio, 35. 36. 37. 38. emendatur 38. 39. explicatur, 40. 48. 65. 79. 80. 81. 83. 107. 108. hallucinatur,	176. 177. 402.	Psalmi Davidis, 155. explicatur,	158.
Irenaeus,	107.	Ptolemaeus, 13. 15. 16. 40. 59. 69. emendatur, 70. 74. 77. 78. 85. 132. 163. 176. 179. 180. 181. 185. 186. 187. 189. 190. & deinceps, 203. 415. 476. 477. 478. 479. 486. 496. 499. 506. 507. 511. 512. 517.	
Isaacus Argyrus Monachus explicatur atque illustratur, lib. 111, cap. xliii, & 152. error,	214. 215. 242. 382.		
Isidorus,	304.	R	
R. Isachar,	90.	Abanus Maurus,	305. 335. 336.
Julianus Aug.	39. 42.	Ribera,	547. 548. 549.
Julius Pollux,	6. 47.	Rufinus, 38. 39. notatur,	401.
Justinus,	502.		319.
K			
Eplerus,	11. 81.		
L			
Alamantius de annis notatur,	4.		
Lansbergius,	198. 202.		
Livius, 26. 42. 121. explicatur, & defenditur, 126. 128. 503. 505. 509. 510. 512.			
Leo Papa,	106. 113. 114. 115. 117.		
Leuiticus,	401. 402.		
Leuclavius,	413.		
Likanus,	47.		
Lilius Kalendarii auctor passim lib. v.			
Lexicon vetus,	13. 39.		
Lucianus, 173. illustratur,	ibid.		
M			
Achab libri,	76. 80. 359. 402.		
Macrobius, 5. explicatur, 11. 12. 121. defenditur, 122. illustratur,	125. 128. 161. 163. 168.		
Maginus,	200.		
Marcellinus,	531.		
Martiana,	340.		
Martianus Scotus, 117. hallucinatur,	117. 118.		
S. Maximus,	188. 340.		
Menologium,	382.		
Miscella Pauli Diaconi,	188. 551. 552.		
Misnaoth,	402.		
R. Mordekai,	387.		
R. Moses Maiemonides, 78. 81. 83. 90. 95. 182. 189. 190. 401. 402.			
Munsterus,	90. 95. 387.		
N			
Icepbori Breviarium,	246.		
Nicephorus,	107.		
Nicolaus Continus,	99.		
Nicolaus Mullerius,	284.		
Nonius,	9.		
Novae Chronolog. auctor,	320.		
Numeri,	401. 402.		
O			
Nysius, 127. castigatur,	ibid.		
Ovidius,	124. 125.		
P			
Aralipomen. lib. 1, cap. xxvii,	8. 159.		
Paschafinus,	109. 114. 115. 304. 336.		
Paulus Middelburgensis, 90. 103. 104. 112. 113. castigatur, 114. 116. 164. refellitur, 171. 172. 218. 238. 239. 287. 299. 303. 305. 306. 317. 318. 320. 331. 332. 333. 335. 336. 337. 338. 339. 387.			
Pantianus,	41. 48.		

INDEX

INDEX
RERUM MEMORABILIUM,
QUÆ IN PRIORE TOMO
continentur.

A
AETIACUS annus à victis Antonio, & Cleopatra dictus, quando cepit. Lib. IV, cap. V, pag. 172.
R. Adda quo anno usus est, lib. II, cap. XLVI. 95. falsa ejus anni cum Samueltico conciliatio, ib. Is annus accuratissime declaratur, lib. IV, cap. XIX. 181. ibidem & Scaligeri super eo commenta constitutus est ex differentia enneaecaeterica, cap. XXV, 189. Ejus methodus, lib. VII, cap. XXI. 408.
Ægyptiorum anni Aetiaci. Vide Aetiacus. Eorum Thoth antea vagus, quando fixus sit lib. IV, cap. V. 172. Sed certiora vide Parte II, lib. X, cap. LXXII. 157. 158.
Ægyptiorum annus explicatur lib. II, cap. II, 131. intercalari die carebat ibid. Thebanis tamen tribuit Diodor. Vide & 132. & cap. VII, 143.
Ægyptii lunari anno non sunt usi, lib. III, cap. II. 131.
Æquinoctiorum anticipatio ex veterum observationibus adstruitur contra Scaligerum lib. IV, cap. XXII, & XXIII. 185. 187. præcessionis æquinoctiorum inaequalitas suspecta, ibid. 186. Observationes æquinoctiorum à veteribus memoriae prodite declarantur cap. XXVI. 190. Horum investigandorum methodus, lib. VII, cap. X. 360.
Æquinoctium saculo Julii Caesaris verum in Martii XXXII, civile in XXV. collocatum. lib. III, cap. XII, 143. & lib. IV, cap. XXVII. 192. æquinoctia paullatim epocham anteverterunt ante castigationem Gregorianam, sic ut ad X. dies à Nicæno Concilio retrocesserint, lib. V, cap. II, & IV. 215. 218. Itaque ad XXI. Martii redeunt. 218.
Albategnius annum Tropicum quem constituerit, lib. IV, cap. XXV. 190. Eius observatio æquinoctialis, cap. XXVI, 191. 192. ejusdem de veterum observationibus illustrata sententia, cap. XXXI, 195.
Alexandrinis injunctum fuit, ut Pascha quotannis incidere, lib. V, cap. XV, 240, quomodo numeros aureos disposuerint, lib. VI, cap. I. 286.
Alphonsinus annus non satis vetustissimis temporibus congruit, lib. IV, cap. XV. 177. Hunc modò rejicit, modò adsciscit Scaliger lib. V. cap. XX, & XXI. 245. 249.
Anatolius verum æquinoctium in quartum *κελευθ* contulit, lib. IV, cap. XV. 177. cum malè Rufinus interpretatus occasionem erroris gravissimi attulit, lib. VI, cap. XI. 319.
Anatolius cyclum decemvovennalem condidit, lib. VI, c. 15. 286. ubi saltum Luna constituerit. cap. VII. 311.
Athenis dies Athenis erant quatuor ultimi, quibus veteribus magistratibus in ordinem redactis, novis creandis habebantur comitia. lib. II, cap. I, 47.
Annus Græcorum novus à Scaligero confectus exponitur, lib. I, cap. 3, p. 3. 4. refellitur, cap. 2. Idem in prima editione librorum de Emend. temporum constitutus refutatur, cap. XXI. 11, & XXIV. 31. 33.
Annus Græcorum à Gemino declaratur, lib. I, cap. IV, 4. ad Lunam directus fuit: sed ita ut ad cursum Solis accommodaretur, cap. V, 5. Eius initium à solstitio æstivo, lib. I, c. XII. 15.
Annus Bæotorum bruma cepit lib. I, cap. XXXIV, 42. 43.
Annus Græcorum solaris tacitus, non civilis ab Ægyptiis profectus. lib. I, cap. VII. 9.
Annum cum dicimus, propriè solarem intelligimus: cum verò mensem lunarem, lib. I, c. VIII. 9.

Pars I.

Annus Græcorum vetus, etsi lunaris ex illorum opinione esset, tricenariis mensibus constabat. lib. I, cap. VI. 6, 7. quod & Dionysii Exigui tempore quidam arbitrati sunt, cap. VII. 8. Herodotus annus perverius declaratur, cap. XXXVII. 45.
Annus lunaris Hipparchi quantum fuerit lib. II, cap. XXXIII. 83.
Annus solaris alius Tropicus, alius sidercus. lib. VII, cap. II, 351.
Anno solari recondito, non civili, plerique Scriptores ad mensuram abutuntur, lib. I, cap. VII. 10.
Annus celestis quid sit. lib. IV, cap. XII. 175. qua ratione constitutus à Scaligero, cap. XXXVII. 207. refellitur cap. XXXVIII. 208.
Anni Ægyptiaci fixi methodus, lib. VII, cap. XVI, 386.
Annus Dei Ægyptiacus duplex, lib. III, cap. II, 131. Non sic appellatum est quadriennium, ibid. & 132.
Annus confusionis vulgò dictus haud rectè. lib. IV, cap. I, 161. ejusmodi fuerit. ibid. dies in eo additi sunt LXVII. ib. & 162. qua ratione quadrans à Solino intercalatus dicitur, cap. II, 163.
Annus Tropicus ab Hipparcho constitutus exponitur, lib. II, cap. XXXIII. 85. Nam videtur definitus ex differentia enneaecaeterica Julianæ, & lunaris. ib. & lib. IV, cap. XXVII, 180. Annum Julianum Tropicum esse, tam Ægyptii, quam ceteri quondam arbitrabantur. lib. III, cap. II, 132. explicatur lib. IV, cap. XXI. 185. variè constitutus, ibid. & 186. & cap. XXV, & XXVI. 188. 190. fusissimè de eodem agitur, ac sequentibus. Veteres Christiani discrimen anni Juliani, & Tropici nescierunt, aut dissimularunt. c. XXV. 189. Is annus variè à Scaligero constitutus est: cap. XXVII, & XXXI. 194. super eo reprehensi veteres ab eodem illo, propugnantur, cap. XXXI. ibid. Investigatur ratione ac methodo, cap. XXXVI. 203.
Anni Attici primus mensis fuit ille, cujus Neomenia proximè solstitium anteedebat, aut sequebatur lib. I, cap. XII, 15. 16. Eius paraepigma descriptum à Scaligero refellitur, lib. IV, cap. XXI, & XIV. 175. 176.
Anni Chaldaici epocha ab Scaligero malè defixa est anno Periodi Julianæ 2481. quod refellitur lib. III, cap. XIV, & cap. XV. 145. 146.
Anni Persici epocha à Scaligero temerè anno Periodi Julianæ 2501. illigata discutitur lib. III, cap. XIV, & XV. 145. 146. duplex fuit ex Christmanno, cap. XVI, 151. epagomenas habet in fine mensis Alphandar, ibid. Vide Persici.
Annus Arabicus solutus & vagus ex Scaligero describitur lib. II, cap. XXXVI, 86. & refellitur cap. XXXVII, 87. Desultorius annus falso illis tribuitur, ibid. Idem annus vagus ex Scaligero declaratur, cap. I, & refutatur c. II, 98. 99. Hegira unde dictus est, c. II, 99. ac de eo fusè deinceps. Fuit postea Julianus illorum annus, lib. IV, cap. X. 174. & vere ceptus est. ibid. Eius methodus, lib. VII, cap. XXI. 410.
Antheisterion mensis perperam à Gaza collocatus, lib. I, cap. XI, 14.
Antiocheni annos lunares Julianis mutarunt, lib. IV, cap. VI. 173. etiam à solstitio in autumnum caput anni transferunt. quod à Judæis præsertim institutum, 172.
Apogeeum, five apsis summa, est punctum, in quo Sol à terra maximè distat. Hujus investigandi ratio *Σωδων* descripta, lib. IV, cap. XXX. 196.

Cccc 2

A 10

Armeniorum, vel Scythiorum. Dominica apud Græcos est, quam Sexagesima nominamus. lib. iv, cap. xxiv, 188. Arabes. Vide annus Arabicus. olim ab æquinoctio vero annum inchoabant. lib. ii, cap. 11, 100. non videntur tunc lunari anno usi plerique, ibid. Postea à Lunæ visione mensis orsi sunt, ibid. Arabici menses antiqui, lib. ii, cap. 11, 100. Arbitri Athenis duplici in genere fuerunt, compromissarii, & fortitii, lib. ii, cap. 1, 49. quomodo ab iis ratio repositetur, 48. Aristarchus solstitium observavit, lib. iv, cap. xxvi, 190. Armeniorum annus ex Scaligeri commentis explicatur, lib. ii, cap. xvii, 152. refellit cap. xvii, 151, ibid. ultimus horum rex est Orotens Hydarnis F. ex Strabone, cap. xviii, ibid. Medorum ac Persarum sacra quondam amplexi sunt, ibid. Assyriorum regnum ex Scaligeri ratiocinio contigit ante Diluvium, lib. ii, cap. xv, 148. Atheniensem Ægyptiorum ad lunares menses exactam, lib. i, cap. v, 6. & quidem ad civiles menses, lib. ii, cap. 1, 46. Athenienses anno Juliano æquid usi, lib. iv, cap. vii, 173. Sine dubio ab Romanis illum acceperunt, cap. viii, ibid. Augustus Cæsar Julianum annum recensuit, lib. iv, cap. iiii, 163. Aurei numeri sic describuntur in Calendario, ut à Januarii ducantur initium, lib. v, cap. ix, 228. & cap. xxv, 271. quanam methodo dispositi, lib. vi, cap. i, 285. cur aliià immèdiatè sibi subsistantur: aliàs interjectum sit spatium, cap. iiii, & iv, & ix, 295, 296, 313. De eorum descriptione Pauli Forosempronienensis opinio, lib. vi, cap. v, 299. Ea verò refellit, ibid. & cap. vi, 305. accuratius. aurei numeri duo in eundem diem infarci, cap. vii, 307, 308. subtilius illorum ratio traditur, cap. ix, 312. ubi & regulæ quædam præscribuntur ad illos ordinandos, 313. & deinceps. Eorundem dispositio demonstrativè colligitur, 314. cur solitarii quidam sint, nec stipati, 315. Vide & Cap. xvii, 334. Aurei numeri in Calendario descripti cycli Paschalis decemnovennalis, non lunaris sunt, cap. xx, 335.

B.

BYBLIONORUM anni ab initio & epocha ad captam urbem ab Alexandro, numerantur 1903. à Callisthene, lib. iiii, cap. xv, 147. Belus primus rex Assyriorum ex Scaligeri doctrina ante diluvium regnavit, lib. iiii, cap. xv, 147. Bifextilis dies ante Julium Cæsarem à Græcis, aliisque non observatus est, ut putat Scaliger, lib. ii, c. lxxi, 123. quoto anno Julianæ editionis intercalatum sit, fuscè differitur, lib. iv, cap. 11, 162. Falsa eorum dispositio à Christmanno excogitata refellitur, cap. iv, 168. Quin & Pauli Forosempronienensis falsa eorumdem ordinatio, 171. validissime potè communis adstruitur, ibid. quando ab Ægyptiis in anno fixo intercalatur, lib. vii, cap. xvi, 386. Boëdromionis secunda dies eximebatur, lib. i, cap. v, 6. & lib. ii, cap. x, 59.

C.

CALENDARIIUM Judaicum, lib. vii, cap. xviii, 395. Calendarium anni celestis institutum à Scaligero, lib. iv, cap. xxxvii, 207. refellitur in seq. Calendarii Gregoriani causa, & origo, lib. v, cap. i, 212. & deinceps ejus succinçta descriptio, cap. iiii, 216. decem in eo dies rectè sublatis, cap. iv, 218. cur epocha castigationis à seculo Dionysii Exigui sumpta sit, cap. xv, 240. ejus Calendarii constantia, cap. xxiii, 256, 257. De ejus excellentia Nicolai Mulleri judicium Epilogo, lib. v, cap. xxxiv, 284. ad Gregor. Calend. applicatur antiqua Computistarum methodus, lib. vi, cap. xxxix, 345, 346. Calendarium Scaligerianum diversè ab eo editum explicatur, lib. v, à cap. xviii, & deinceps; ac singillatim refellitur. Calendarium in Elencho publicatum, cap. xxxiv, 258. In Isagog. Canon. cap. xxv, & xxvii, 261, 266. Calendarium Alexandrinum cum epactali cyclo, lib. vi, cap. ii, 292. Calendarium Romanum cum aureis numeris Alexandrinorum, & Latinorum, lib. vi, cap. v, 300. & cum

epactis insuper, lib. vii, cap. xii, 370. ubi & methodus traditur. Calendarium, quod Julii Cæsaris vulgò dicitur, non est vetustum, lib. vi, cap. xii, 320. ejus constructio traditur, cap. xv, 322. Calendarium cum cyclo Latinorum à Septembri, lib. vi, cap. xv, 330. Calendarium investigandarum methodus, lib. vii, cap. ii, 350. Calippus princeps annorum lxxvi. periodum excogitavit, lib. i, cap. xiv, 117. Calippi periodus ex Scaligeri sententia describitur, lib. ii, cap. xvi, 65. & triplex statuitur; popularis ab autumno: lunaris à solstitio: lunaris ab autumno, ibid. & cap. xvii, 67. Ea omnia refelluntur, cap. xviii, 68. Nullam fuisse tetraetericam, pag. 68. Unicam fuisse lunarem, quæ anno Periodi Julianæ 4384. inii, cap. xix, 69. Ea cœpit à solstitio, 70. quæ emboliformum ordo fuerit, ibid. & 71. Ejudem periodi probabilis dispositus, cap. xx, 71. Hanc ipsam Judæis Scaliger frustra vendicat, cap. xxv, 79. Solis enim Astronomis usurpata fuit, ibid. Exempla quibus Judæis convenisse docuit, excussa, cap. xxvi, 79. anni cardines ubi statuerit, lib. iv, cap. xv, 177. Cardines anni quatuor ab Astronomis variè constituti, lib. iv, cap. xv, ibid. In octavis Signorum partibus fieri aliquando putabantur, cap. xxvii, 192. Horum investigandarum methodus, lib. vii, cap. x, 360. Cæse, Hebraicum nesc quid sit, lib. iiii, cap. xxiii, 158. de ea voce absurda Scaligeri sententia, 159. Chabrias ad Naxum Persas insigni prælio navali superat, lib. i, cap. xxii, 29. vicat autem decima sexta Mynichionis tempore mysteriorum, ibid. Chaldæorum annus conficitur à Scaligero describitur, lib. iiii, cap. iv, 133. refellitur, cap. vi, 135. Falsò ejus epocha in viii. Aprilis à Scaligero collocatur, cap. vii, 136. Cleostratus floruit Olymp. lviii. lib. ii, cap. iv, 50. Hic Signa quædam in celo primus notavit, ibid. Concurrentes, five epactæ Solis, lib. vi, cap. xxviii, 344. Constitutiones Apollolorum aliter hodie se habent, quam Epiphanii seculo, lib. ii, cap. lvi, 107. Coperniceus annus utilior ad veterum cardines investigandos Tychonico, lib. iv, cap. xv, 177. quomodo annum ordinavit, cap. xxv, 190. veterum observationes cum recentibus quomodo conciliavit, cap. xxxi, 196. Ejus methodus, & anomalie periodus exposita, cap. xxxiii, 200. Huic obrogata est Tychonis ratio, cap. xxxiv, 200. Cyclus Paschalis Alexandrinorum perperam expositus à Scaligero, lib. ii, cap. lxxi, 111. refellitur, cap. lxxii, 112. Declaratur, lib. vi, cap. i, 286. Cyclus Latinorum Paschalis haud rectè à Scaligero intellectus, lib. ii, cap. lxxiv, 112. ibidem fufius exponitur. Eum Paulus Middelburg. non rectè satis exposuit, 113. Cyclus Paschalis Theophilii, Cyrilli, Viçtorini, Viçtoris, & Dionysii declaratur, lib. ii, cap. lxxvii, 116. Cyclus alius lunaris, alius Paschalis: uterque pessimè intellectus à Scaligero, cap. lxxix, 118, 119. Hujus varietatis causa declaratur, 119. Cyclus lunaris Saxonum, & Gallorum exponitur, lib. ii, cap. lxxxi, 120. Cyclum annorum xix. veteres in octaeteridem, & hendecaeteridem partiti sunt, lib. ii, cap. lxxxi, 120. quomodo paulatim labem contraxerit, lib. v, cap. i, 212. Hujus initium, quod ad descriptionem in Calendario atinet, in Januario collocatur, lib. v, cap. ix, 228. Cycli apud Computistas duo sunt: unus epactalis: alius Paschalis, cap. xiv, 235. & lib. vi, cap. i, 286. Cyclus Tropicus Scaligerianus excutitur, lib. v, cap. xxxi, 277. Cyclus epactalis Alexandrinorum explicatur, lib. vi, cap. ii, 28. Cyclus Paschalis Alexandrinorum, lib. vi, cap. iv, 296. Cyclus Paschalis Romanorum, ab Alexandrino quanam ratione desumptus, lib. vi, cap. v, 298. Cyclus decemnovennalis utrum à numero aureo xix, an à i. incipiat, lib. vi, cap. x, 316. Initium ejus veteres à Martio, vel Aprilis ducebant, 316. Dionysius Exiguus à decima quinta Paschali cyclum, & annum

& annum Paschalem orsus est, 316, 317. Plerique ab aureo numero xix. inchoarunt, ibid. & sequentibus pag. hujus causa redditur, 317. Alii ab aureo numero i, ibid. alii à 111, 317, 318. Cyclus lunaris, qui Julii Cæsaris appellatur, lib. vi, cap. xii, 320. Scaligeri super hoc hallucinatio, 320, 321. Verus illius ac nativus usus, & origo. cap. xiv, 321. Cyclus lunaris Latinorum à Septembri, lib. vi, cap. xv, 329. Cyclus Romanorum à Latinis mutuatus, & à Januario cœptus, lib. vi, cap. xvi, 331. Cyclus lunaris Romanus ab aureo numero xix. incipit, lib. vi, cap. xix, & à Januario, 335. Cycli Solis methodus, lib. vi, cap. xxviii, 344. & vii, cap. iiii, 351. Cycli Lunæ methodus, lib. vii, cap. iv, 353. Cyrillus Theophilii Cyclum brevaviat, & ad 95. annos redegit. lib. ii, cap. lxxvi, 217. cœpit anno Christi, ccccxxxvii, 218. ejus cyclus illustratur, ibid. D. DEMOCRITUS annum magnum instituit annorum lxxxi, lib. ii, cap. lxx, 120. Dies alius naturalis, alius artificiosus, lib. vii, cap. i, 348. Meridie initia varia, ibid. Romani à media nocte, alii à decem inchoarunt, 349. Bisariam Astronomi partiuntur, ibid. Dionysius Exiguus cyclus Cyrilli castigavit, lib. ii, cap. lxxvii, 116, 117, 118, 119. neque cyclum annorum dxxxii, qui vulgò ei tribuitur, attigit. quod est lib. ii, cap. lxxviii, 116. cum communi sententia statuerimus, libro tamen xii, cap. iiii, ex ipso Dionysio aliter censimus. Error ejus in anno xix. cycli. lib. ii, cap. lxxviii, 119. non rectè aureum numerum xix. disposuit. lib. vi, cap. viii, 309. Dionysii Mathematici annus explicatur. lib. iv, cap. xvi, 179. Is mensibus constabat ad celestia Signa descriptis, ibid. E. CLIPSES Lunæ ad Metonis periodum à Scaligero perperam exactæ lib. ii, cap. xi, 60. Earum ratio declarata, & methodus lib. viii, cap. ix, 439. & sequentibus. Eclipses Tychonice omnes eruntur ex Partifinis tabulis, lib. vii, cap. xlii. Notatæ ab antiquis penè omnes singillatim delineatæ, 474. & deinceps. Embolimæorum annorum ordo declaratur, lib. vi, cap. vi, 303. octavus annus cycli embolimæus fuit in cyclo Alexandrinorum, ibid. & in Romanorum cyclo, 304. Nonus tamen in recentiore forma meliùs est substitutus, ibid. 305. Vide & cap. vii, 305. Meliùs in ami finem conjecti sunt in Gregoriana forma, cap. vii, 309. Embolismi in cyclo lunari Romano, cap. xxi. In vulgari cyclo, lib. vii, cap. i, 353. Epactæ pro aureis numeris in Gregoriano Calendario substitutæ, lib. v, cap. ix, 228. quæ in iis à Scaligero reprehensa sunt, excutuntur, ibid. Epacta xxx rectè ad Cal. Martias adscripta, cap. x, quod & Scaliger aliquando fecit, 229. ad complementa sua non necesse est apponi, ibid. Epacta xxx, vel o, congruit aureo numero i, & sic deinceps, 229, 230. & lib. vi, cap. 11, 287. Epactas veterum ignoravit Scaliger, ibid. Epactæ xxiv & xxv, cur in certis mensibus eidem adscripte diei: idque rectè esse factum contra Scaligerum defenditur. cap. xii, 320. triplex anni ejusdem Epacta ex doctrina Scaligeri colligitur, cap. xxiii, 257. Epactarum dispositus in methodo Scaligeri perturbatissimus est, cap. xxviii, 345. Epactæ aureis numeris præstant, 273. quomodo ex aureis numeris formantur, cap. xxxix, 346. Epactarum mutatio in Scaligeriana methodo imperitè facta, lib. v, cap. xxxix, 276. Quid sint epactæ, & quomodo propagentur, lib. vi, cap. 11, 286. Epactæ mensium, 353. Epactarum methodus, cap. xxii, 338. & quidem duplex. prior capite isto, xxii. posterior, cap. xxiii, 340. Earum cyclus exponitur, cap. xxiv, 340. Epactæ cycli lunaris, cap. xxv, 341. Epactæ Gregorianæ, & earum methodus, lib. vii, cap. xii, 375. Epiphanius temerè à Scaligero reprehenditur, lib. ii, cap. lviii, 107. Euctemon solstitium cum Metone observavit, lib. iv,

cap. xxvi, 190. Eudoxus floruit Olymp. ciiii. lib. ii, cap. vi, 52. ubi & de eodem plura narrantur. Vixit annos 111, 53. Ejus Octaeteris quando cœpta, 54. Falsò ab Scaligero designata, 53, 54, 55. Solstitium ab eo constitutum, ibid. ceterique cardines, lib. iv, cap. xv, 177. Exemptio dici unius, aut alterius in anno Græco quæ ratione facta, lib. i, cap. viii, 11. Boëdromionis secunda dies eximebatur, lib. i, cap. xii, 16. F. FEBRUARIUS novissimus aliquando mensis fuit, lib. ii, cap. lxxiv, 125. Ferie diversæ æquinoctio competunt in Tetracoseteride Gregoriana, & Nicæno Calendario, lib. v, cap. viii, 221. Septem feriarum discrimen à gentilibus receptum, lib. vii, cap. iiii, 331. Festa mobilia quomodo reperiuntur, lib. vi, cap. vi, 355. G. GALLI anno lunari quomodo sint usi, lib. ii, cap. lxxi, 120. Gamelion princeps Atticorum mensium aliquando fuit, lib. ii, cap. i, 46. Gelalæus anni Tropici modus, lib. iv, cap. xxviii, 194. admittus, & postea rejectus à Scaligero, lib. v, cap. xx, & xxi, 245, 249. Geminus quando scripserit, lib. ii, cap. vi, 95. Non meminit Hipparchi, est longè isto posterior, ibid. Gefericus Siciliam infestavit, lib. ii, cap. lxxv, 115. H. HECCEDCAETERIS Hippolyti declaratur, lib. ii, pag. 110. Hegira est persecutio ob religionem, lib. ii, cap. l, 98. Vide annus Arabicus. Herodoti Græcus annus, lib. i, cap. xxxviii, 45. Hierosolyma à Pompeio capta, quo tempore, lib. ii, cap. xxvi, 86. Hilarus Papa cycli Paschalis condendi fuit auctor Victorio, lib. ii, cap. lxxvi, 116. Hipparchus primus anni Tropici, & fiderei discrimen odoratus est, lib. ii, cap. 11, 132. & lib. iv, cap. xxv, 188. annum Tropicum ex observationibus constituit, lib. iv, cap. xviii, 180. & cap. xxv. ejus observationes exposita, cap. xxvi, 191. Hippolyti cyclus. Vide in Heccedcaeteris, usus est Octaeteride, lib. ii, 111. Hodesch est nova Luna, lib. iiii, cap. xxii, 158. Horæ aliæ κατὰ καιρὸν, aliæ ἀεὶ ἀεὶ, lib. vii, 349. Hyperberæus mensis Macedonicus autumnalis fuit, lib. ii, cap. xxii, 75. Hyrcani Pontificis exordium, lib. i, cap. xxvi, 36. Hoc nomine primus affectus est Joannes Simonis filius, ibid. I. IDUS unde dictæ, lib. ii, cap. lxxiii, 125. methodus, lib. vii, cap. 11, 350. Iezdegirdi anni methodus, lib. viii, cap. xv, 384. Ignatius Patriarcha à Scaligero citatur, lib. iiii, cap. x, 141. ab eo ipse dissentit, cap. xii, 144. Indi menses lunares nequaquam ἀπὸ τῆς φάσης, exoriri, id est à visione Lunæ, lib. ii, cap. xxxviii, 87. epocham annorum suorum ab anno primo Juliano exoriri sunt, cap. 11, 99. Indiarum novarum annus, lib. iiii, cap. xxiv, 159. Intercalationis methodus absurda in anno Tropico Scaligeri, lib. v, cap. xxxii, 279. Irenæus ad Victorem pro Asiaticis quattadecimanis scribit, lib. ii, cap. lviii, 106. Isdegerdis Perlici regis epocha, lib. iiii, cap. xi, 142. ubi ex Scaligeri decretis exponitur, ac refutatur, cap. xi, 143. Cœpit anno Christi dcccxxii, cap. xi, 143. Istia quo die apud Ægyptios celebrata, lib. ii, cap. vi, 153. & seq. Isthmia Trieterica fuerunt, lib. i, cap. xxxiii, 42. Judæorum civilis computus explicatur, lib. vii, cap. xviii, 393. Horum Calendarium, ibid. 395. Judæorum festa quomodo tractentur, 401. & cap. xix, 403. Judæi anno solari in multis utuntur, lib. i, cap. viii, 9. Judæorum annus vetustissimus à Scaligero confictus, lib. iiii, cap. xix, 153. refellitur cap. xx, 154. & de Juliano anno illis affecto, lib. iv, cap. xi, 175. Judæi lunari anno quondam usi non videntur, lib. ii, Cccc 3 cap.

cap. xxvii, 81. Postea tamen uti ceperunt. & quo ritu constituta sit ab illis Neomenia, pag. 81. Christi tempore non Calippicum adhibuerunt, sed accuratorem, si ipsis credimus, cap. xxvii, 81. In quo Scaliger à seipso diffidet. ibid. Cyclos Judaicus Epiphania, cap. xxxix, 83. Eo videntur usi Judaei, cap. xxx, 83. Eius cardo & epocha constituta, 84. Intercalarem diem non habent more nostro, cap. xxxi, 84. Solarem tamen annum observarunt, 86. Male à Scaligero epocha anni Judaici in Octob. vii. constituta, cap. xxxi, 84.

Judaorum annus hodiernus exponitur ex doctrina Scaligeri, cap. xl, & xli, 88, 89. refellitur, cap. xlii, 90. Novilunium primum computi Judaici prolepticum, & verum. ibid. & 90, 91. Bissexilem quomodo observent. ibid. Explicatur ex rei veritate anni Judaici forma, cap. xliii, 91. annus illorum duplex, cap. xliii, 92. quis hodie anni cardo sit non facile dictu, ibid. & 92. Videntur Julianum annum pro Tropico habuisse, ibid.

Judaei uno anno amplius computant ab orbis initio, cap. xlv, 95. Scaliger modò Calippicam, modò Hipparcheam anni formam illis assignat, cap. xlv, 95. annus autumnalis veterum Judaeorum Scaligerianus refutatur, cap. xlv, 98. Neomenias indicare per praenomen solebant, lib. iii, cap. xxii, 158. Vide Neomenia: Judaici anni methodus, lib. vii, c. xvii, 386.

Julianus annus quomodo à Julio sit ordinatus, lib. iv, cap. i, 160. quis annus primus bissextilis fuerit, cap. ii, 162. Novilunium uno primo contigit Kal. Jan. 163. Variæ opiniones de bissextili anno primo. ibid. & cap. iii, 163. vitiosa intercalatione depravatus est, cap. iii, 163. ab Augusto verò emendatus: ita tamen, ut ab hoc alia ferias bissextilium, quàm ex primæ institutione fuerit, 164. qua ratione æquinoctia, & solstitia in anno Juliano constituta fuerint, lib. iv, cap. xxvii, 192. Eius anni præstantia, l. vii, cap. ii, 350.

Justinianus Paschatis ritè celebrandi auctor aliquando populo fuit, cum in non rectè celebratum iret, lib. iv, cap. xxiv, 188.

K

Ante diem iii. **K**ALENDAS, &c. unde dicitur, lib. ii, cap. lxxiii, 122.

Karrain Judaei, qui traditiones respuunt, lib. ii, cap. iv, 105. Horum cyclos à Scaligero confectus discutitur, ibid. Hos Sadduceos esse primum sibi persuasit Scaliger; postea sententiam mutavit, ibid. 105.

LATINORUM antesignanus Victorius cycli annorum 532. conditor, lib. ii, cap. lxxv, 113. quo ritu Pascha peragerent, ibid. Eorumdem ab Romanis & orthodoxis in Paschatis observatione dissidia aliquot exemplis illustrata, cap. lxxv, 113. Duplex illorum secta fuit, 115.

Latinorum & Alexandrinorum dissidium in duobus annis consistebat: nempe aureo numero viii, & xix, lib. vi, cap. xxi, 338.

Lunationes in anno bissextili quanam xxxi. diebus consistent, lib. v, cap. ix, 228. civiles, non astronomicae in Calendario spectantur, 228, 229. & cap. xiv, 235. plenæ, cavæque alternis dispositæ, cap. xiii, 235.

Lunatio ejus est mensis, in quo terminatur, cap. xiii, 235. Lunationes ab Alexandrinis plenæ, cavæque quinam digestæ, lib. vi, cap. i, 286. tres cavæ continuantur ob saltum Lunæ, cap. viii, 311, 312.

Luna prima seculo Bedæ, ac deinceps à nonnullis constituta, quæ ante occasum accenderetur, lib. iv, 235, 236. quæ Cyrilli, ac Theophili sententia fuerit. quæ quidem refellitur, 236.

Lunæ anticipatio qua ratione in annis cccxi. unius diei feri dicitur, lib. v, cap. xxviii, 274.

Lunæ methodus traditur, lib. vii, cap. ii, 350.

Lunæ anticipatio, sive *προημερσία* non exactè diei unius colligitur in annis 304, lib. i, cap. xx, 26.

Lunæ hypothesis, sive motuum ratio, lib. viii, c. ii, Tabulæ, c. v, 416. Earum usus per Canones, c. vi, 429.

Lustrum à Servio conditum, quoniam tempore docetur, lib. ii, cap. lxxvii, 127. Hujus origo perperam hæctenus explicata, 128.

Lustrum æquinoctiale Chaldaeorum fictum à Scaligero, lib. iii, cap. vii, 136.

MÆMACTERION quartus est ab Hecatombæone, & Pyanepfion præcedit, lib. i, cap. x, 12, 13. cur ab Harpocrate quintus dicitur, lib. iv, cap. viii, 173.

Menses Romani veteris anni, lib. ii, cap. lxxiii, 120. Mensis unde dicitur, lib. vii, cap. ii, 351. Romano-rum ratio, ac divisio. ibid.

Menses Attici quinam ordinati sunt à Scaligero, lib. i, cap. ix, & cap. x, 12. quis rectus illorum ordo sit, cap. xi, 14. per totum. Vide & lib. iv, cap. viii, 173.

Menses Macedonici declarantur lib. i, cap. xxix, 39. Horum alii lunares, & antiqui, alii fixi, & à Christianis potissimum usurpati. ibid. Posteriores hi priores unius ferè spatio mensis anteverunt, 39. Lous Hecatombæoni respondet, 40.

Menses Bithynorum, lib. i, cap. xxxi, 40.

Menses Boeotum, lib. i, cap. xxxiv, 43.

Menses Persici, lib. iii, cap. xvi, 151.

Menses Armenii, lib. iii, cap. xvii, 152.

Mensis Paschalis cavus est, lib. v, cap. xiii, 234. cap. xxvii, 271.

Mensis embolimus Syromacedonicus in libro Machab. malè à Scaligero constitutus, lib. ii, cap. xxi, 76.

Mensem Paschalem Anatolius non lunarem intelligit, sed ex decimis quartis compositum, lib. vi, cap. xi, 319, 320.

Menses tricenis diebus ut plurimum apud veteres constabant, lib. i, cap. vii, 8. cuius causa redditur, ibid. Eorum varia Græci initia, cap. xxvii, 37.

Mercedonius mensis intercalabatur à Romanis, lib. ii, cap. lxxii, 122. post Terminalia inter xxiiii, & xxiv. Februarii inferebatur. ibid.

Μεσημῆριος est anni, mensive à civilibus cardinibus in anteriora, posterioræ transitus, lib. iv, cap. xvii, 180.

Μεσημῆριος est, cum initium anni, mensive à civili die pesium abit, lib. iv, cap. xvii, 180.

Meto Astrologus Atheniensis parapegma enneadecæteridos suæ à xiiii. die Scirrhophorionis exorsus est, lib. i, cap. viii, 11. & lib. ii, cap. ix, 57, 58. Solstitium ab eo observatum, lib. iv, cap. xxvi, 190.

Metonis annus explicatur ex sententia Scaligeri, lib. ii, cap. ix, 55. Refellitur, cap. x, 56. Eius cyclos non multum à nostro distat, cap. x, 56, 57. Caput ejusdem cycli à Solstitio anni Periodi Julianæ 4282. ibid. Anus lunaris simplex ejusdem, 58. Metonis annus non fuit popularis, 59. Idem annus à Manutio non rectè est expositus, cap. xii, 61. Explicatur accuratè, cap. xiii, 62.

Metonis cyclos Philippicus commentitius Scaligeri, lib. ii, cap. xiv, 64. refellitur cap. xv, ibid.

Muhammedes ob novam religionem fugit feria vi, lib. ii, cap. li, 100. Unde sacra deinceps Saracenis hæc feria.

NABONASSAREI anni methodus, lib. vii, c. xiiii, 377. Methodus in iis Lunæ. ibid.

Nabonassaricus annus Ægyptiacus ab epocha Nabonassar regis Babylonis, lib. iii, cap. vi, 136.

Nemea ludiera duo fuerit, alia æstiva; alia hiberna. quorum illa præcipua, lib. i, cap. xxxiii, 42. Trieterica fuerunt. ibid.

Neomenia æquinoctialis Chaldaeorum à Scaligero conficta, lib. iii, cap. vii, 136.

Neomenia Paschales Nicæno seculo Noviluniis adamusim respondebant, ideoque termini biduo interdum Plenilunium antevertebant, lib. v, cap. xi, 230. Gregorianæ ferè in *φάσις* incidunt, cap. xiv, 238. & cap. xv, 240. Inde radix, ut vocant, Calendarii Gregoriani à Dionysii ætate sumpta, cap. xvi, ibid. Neomenias Judaicas commendat Scaliger; neque tamen eas constanter sequitur, lib. v, cap. xxii, & xxiii, 249, 250.

Νεμεωδία & *Νεμεωδία* apud Thucydidem cur dicitur, lib. i, cap. viii, 11.

Nicæna Synodus de anno Tropico, & ejus à Juliano discrimine non laboravit, lib. v, cap. viii, 221.

Nonarum origo, lib. ii, cap. lxxiii, 125. methodus, lib. vii, cap. ii, 350.

Novilunium Tohu Judaicum, lib. ii, cap. xlv, 93.

Nundinæ ominosæ erant intercalationibus; & quomodo ab eis averterentur, lib. ii, cap. lxxv, 125.

OCTAETERIS Græca perperam à Scaligero digesta reformatur, lib. i, cap. xix, 25.

Octaeteris Græcorum lunaris ex rei veritate describitur, lib. ii, cap. viii, 54.

Octaeteris Cleostrati ex Scaligero declarata, lib. i, cap. ii, 2. Ea vero refellitur, cap. iii, 3.

Octaeteris Paschalis perperam à Scaligero digesta, lib. ii, cap. lix, 108. refellitur cap. lx, 109. ab Africano quomodo constituta, 109.

Octaeteris Harpali quomodo à Scaligero digesta, lib. ii, cap. lv, 50. refellitur cap. v, 51. & illius vera descriptio, ibid. Videtur à Gamelione cœpisse, 51, 52.

Olympias mystica Romanorum à Scaligero conficta, lib. ii, cap. lxxiii, 123.

Olympicos ludos adire Romanis principibus turpe visum, lib. ii, cap. lxxii, 121.

PARALLAXES Solis ac Lunæ quid sint, lib. vii, cap. x, 360.

Parapegmata tabulæ erant ab Astronomis publicè propostæ, in quibus annorum descriptio, & in iis ortus, occasusque siderum continebantur, lib. iv, cap. xii, & xiii, 175.

Pascha Judaicæ non ab omnibus primis Christianis celebratum; sed à quibusdam, lib. ii, cap. lvii, 106. antiquissimo ergo ritu Dominica post æquinoctium, ut & hodie receptum est, obiri solitum, 106. Joannes videri potest Judaicæ in Paschate. at non Petrus & Paulus, 106, 107. Paschatum non legitimo tempore celebratorum exempla, cap. lxx, ad illud ritè celebrandum tria sunt necessaria, lib. v, cap. i, 212. & lib. vii, cap. vi, 353. ante correctionem triplex in eo committebatur error, cap. ii, 215. Dominica post terminum proxima celebrari Pascha legitime demonstratur, lib. v, cap. xv, 238. à Luna xv. ad xxii. Pascha ritè celebratur, cap. xxiii, 253. Paschatis inquirendi methodus, lib. vii, cap. vi, 353.

Pascha anno mxcviii. ritè celebratum fuit ex Gregoriana methodo, lib. v, cap. xxxiv, 287.

Pascha Judæorum præcipuum festum, ejusque methodus, lib. vii, cap. xviii, 402.

Peregrinus cognomento Proteus vivum se Olympiis exiit, de eoque Chronologorum quorundam error, lib. iv, cap. vii, 173.

Periodus Alexandria, sive Syromacedonica Scaligeri falsa, lib. ii, cap. xxi, 75. Ea refellitur cap. xxii, ibid.

Periodus anni Arabici annorum 30. declaratur, lib. ii, cap. lxi, 101. & in ea errata Scaligeri. Ejus ultimus annus est simplex, cap. lxi, 103. Alia duæ Periodi explicata, cap. lxi, 104. & refutata, ibid.

Periodus annorum lxxxv. falso Græcis antiquis impunitur à Scaligero, lib. i, cap. xiv, 17, 18.

Periodus anomalæ æquinoctiorum Copernici, lib. iv, cap. ii, 162, 163.

Periodus Attica quinam conformetur à Scaligero, lib. i, cap. xviii, 22. refellitur, cap. xix, 25. Hanc ille ad Iphiti sæculum accommodat, lib. i, cap. xx, 27. maximopere ab eo commendata, lib. i, cap. xviii, 22, 23. & cap. xxi, 27. In ea lunarem *προημερσία* aliquando Scaliger observat, alias minimè, lib. i, cap. xxii, 29. per totum.

Periodus Bithynica Scaligeriana refellitur, lib. i, cap. xxxi, 40.

Periodus Canicularis Ægyptiorum, lib. iii, cap. ii, 111. Perferum eadem periodus, id est annorum 1460, lib. iii, cap. xiii, 144. & cap. xvi, 152, 153. quando cœperit. ibid. ejus methodus, lib. vii, cap. xv, 384.

Periodus Chaldaica à Scaligero conficta, lib. ii, cap. xxiii, 78.

Periodus Hagarenorum Arabum commentitia Scaligeri declaratur, ac refutatur, lib. ii, cap. xxxiv, & xxxv, 86.

Periodus Hipparchi annorum civ. explicatur, lib. ii, cap. xxxiii, 85. nihil aliud fuit nisi emendatio Calippica, 86.

Periodus Judæorum Alexandria Scaligeri, lib. ii, cap. xxiv, 78. refellitur cap. xxv, ibid.

Periodus Juliana, ejusque fructus & methodus, lib. vii, cap. vii, viii, & ix, 355, 356, 357. Canon est temporum, & ad discernendos errores regula tutissima, 357.

Periodus Laconica ficticia Scaligeri vincitur, lib. i, cap. xxxvi, 44.

Periodus lunaris est annorum systema, quo confectio luna ad idem, unde erat, progressa. principium regreditur.

Periodus Macedonica conficta ab Scaligero declaratur, lib. i, cap. xxv, 34. refellitur cap. xxvi, 35. ac duas ille commentus est, unam æstivam, id est, ab æstivo Solstitio ceptam; alteram autumnalem. Neutrâ autem in rerum natura fuit unquam, lib. i, cap. xxvii, & xxviii, 37.

Periodus Olympica ex Scaligeri opinione declaratur, lib. i, cap. xiii, 16. Ea verò refellitur, cap. xiv, 17.

Periodus Pythica ex Scaligero conficta, lib. i, cap. xxxii, 41. refellitur cap. xxxiii, ibid.

Periodus Samaritana ab eodem Scaligero excogitata discutitur, lib. ii, cap. xxxvi, & xxxvii, 86. & lib. iv, cap. ix, 174.

Periodus Samia falsa discutitur, lib. i, cap. xxxvii, 44.

Periodus Syracusana Scaligeri falsa confutatur, lib. i, cap. xxxv, 43.

Periodus Thebana Scaligeri commentitia refutatur, lib. i, cap. xxxiv, 42.

Perferum annus commentitius ex Scaligero declaratur, lib. iii, cap. iv, 133. & cap. viii, & ix, 138. refellitur, cap. ix, x, 141.

Persici anni methodus, lib. vii, cap. xv, 384.

Πάσις est secunda Luna, lib. v, cap. xiv, 235, 236.

Plenilunium in civilis syzygia diem xvi. ferè incidit, lib. v, cap. xiv, 235. Paschale id Alexandrini esse decreverunt, quod ineunte nocte incidit: idque ex Judæorum placitis, cap. xv, 238. Alii noctem mediam ei præsumunt, D. Paulus Porrosempronienis quid super hac re sentiat, 239. Sed horum omnium cautiones, maximè Alexandrinorum refutantur, & hic, & pag. 240.

Polaris stella non eadem est hodie, quæ Hipparchi tempore, lib. iv, cap. xxiii, 187.

Pontifices annum Julianum depravarunt, lib. ii, cap. ii, 163.

Posideon *ποσειδών* antecedit, lib. i, cap. x, 13. Fuit hic intercalaris, lib. i, cap. xii, 15.

Proëdri Athenis comitis præerant, lib. ii, cap. i, 47. De his diligenter disputatur, & duo illorum genera constituuntur, ibid.

Προημερσία est cum initium anni, mensive civilem epocham anteverit, lib. iv, cap. xviii, 180.

Προημερσία est anticipatio epochæ, lib. iv, cap. xxii, 183.

Prytania est tempus quo Prytanes functionem exercebant; fuitque xxxv. vel uno amplius dierum, lib. ii, cap. i, 47, 48.

Psephismata Atheniensium qua ratione confecta, lib. i, cap. xxx, 40.

Ptolemaeus ex observationibus constituit annum Tropicum, lib. iv, cap. xviii, 180. & xxv, 189. observationes æquinoctiorum & Solstitiorum ab eo editæ, 191. eas Hipparchis anteponit Tycho, cap. xxxiv, 201.

Pythia ludicra anno secundo tetraæteridos Olympica celebrata, lib. i, cap. xxxiii, 41. & quidem Elaphabolione verno mense, 41. Erant quinquennialia, 42.

QUADRAGESIMA Græci ineunt à Dominica Sexagesimæ, lib. iv, cap. xxiv, 188. Eam Justiniani tempore anteverterunt aliquando Constantinopolitani, ibid.

Quartadecima Luna quo sensu plenilunium dicitur, lib. ii, cap. lxxvi, 116. & lib. v, cap. xvi, 241. Paschalis proximè post æquinoctium incidit, cap. lxxviii, 116. Vide in, Terminus Paschalis.

Quindecim viri seculares ludos ex ingenio suo digesserunt, lib. ii, cap. lxxvii, 127.

REFRACTIONES Solis primus Tycho reperit, lib. iv, cap. xxxiv, 201.

Regifugium est xxiv. dies Februarii, lib. ii, cap. lxxiii, 123.

Regulares quid sint, lib. vi, cap. xxvi, 341. Hi in duplici sunt differentia, ibid. quomodo per illos atas Lunæ reperitur, 342.

INDEX RERUM MEMORABILIU.

Romanorum vetus annus à Scaligero explicatus, lib. 11, cap. lxxii, 120. Fuit mensium x, 121. cur à media nocte diem inierint, 122. Annum lunarem cuiusmodi adhibuerint, ibid. Qualem intercalandi rationem Macrobius iis affignet, Periodus anni Romani veteris xxiv. annis, non xxii. definita, capite lxxiii. 121, 122. nec non cap. lxxiv, 124. Annus dies videtur habuisse cccx. ætate Romuli: etsi communis est, dies imputatos esse ccciv, cap. lxxiv, 124. Anni verò dispositus accuratius exponitur cap. isto lxxv. 126. Lunaris annus dierum fuit ccccliv, sed imparis amore numeri unus adjunctus fuit, 124. Is à Numa constitutus initio: postea mutatus est, ibid. Dies superfluous ob imparem numerum additus à Numa declaratur, 127. quomodo paulatim labem contraxerit, cap. lxxviii, 129. Eò verò pervenerat, ut Januarius in Octobri esset, lib. 1v, cap. 1, 160. Is ab Julio Cæsare qua ratione castigatus est, ibid.

S.

SACRIFICARE iusti sunt Græci κατὰ τὴν ἀστρονομίαν quo sensu, lib. 1, cap. xv, 18
 Seculi Romani ratio ex doctrina Scaligeri, lib. 11, cap. lxxvi, 126. refellitur cap. lxxvii, 127. & exponitur ex Censorino, aliisque: tum illorum series, 127
 Saltus Lunæ diligenter exponitur, lib. vi, cap. viii, 309. malè intellectus à Scaligero, 310. à Latinis ubi constitutus, cap. xv, 330. In cyclo lunari Romanorum ubi positus, cap. xvii, 332, 333. Ubi & à Victorio, 333.
 R. Samuelis Tekupha. Vide Judæi. Hujus cum R. Adæ conciliatio falsò à R. Hillele instituta dicitur à Scaligero, lib. 11, cap. xlvi, 96
 Sarus constat annis 3600, lib. 11, cap. vi, 135
 Saxones quo anno lunari usi sunt, lib. 11, cap. lxxi, 120
 Salchodai est periodus canicularis Chaldaica, vel Perfica, lib. 11, cap. xv, 146, 147
 Scaligeri mirum de se iudicium, lib. 11, cap. xxiii, 158
 Septuaginta Interpretes è Judæa acciti, non Alexandria delecti, quod Scaliger credit, lib. 11, cap. lv, 105
 Simon Machabæus à genero suo interfectus, lib. 11, cap. xxvi, 80
 Sinæ menses suos nequaquam à tricesima Luna inchoarunt, lib. 11, cap. xxxix, 88
 Solis eccentricitas variè constituta, lib. 1v, cap. xxxi, 196. & xxxii, 198. quomodo in orbe suo æqualiter sese movens, nobis inæqualiter agi videatur, cap. xxxii, 199. Verus motus & medius inde constituitur, ibid. Solis motus simplex, & exquisitus ex nostra sententia definitus, cap. xxxvi. Hypotheses Solis, five motuum ejus ratio, lib. viii, cap. 1, 414. Tabulæ, cap. 111, 417. & v, 419. Earum usus per Canones, cap. vi, 429
 Solon lunarem annum Athenis invenit, lib. 1, cap. viii, 10. & lib. 11, cap. 111, 49
 Solstitii observatio à Metone & Euctemone facta, lib. 1v, cap. xxvi, 190. & ab Aristarcho, ibid. morosior est solstitiorum designatio quam æquinoctiorum, cap. xxv, 188
 Solstitium veterum, five cardinem anni in viii. Julii malè constituit Scaliger, lib. 11, cap. 11, 111, 49
 Soligenes anni Juliani ordinator, lib. 1v, cap. 11, 163. quam rationem Tropici anni tenuerit, 162
 Spica Virginis declinationem mutat, lib. 1v, cap. xxii, 186
 Stellæ fixæ non eandem ab æquatore distantiam retinent, lib. 1v, cap. xxii, 185. proprio motu cientur, lib. 1v, cap. xxiii, 187
 Syrogræcorum & Antiochenorum annus Julianus, lib. 1v, cap. vi, 172

T.

TABULÆ Parisinæ Solis ac Lunæ, & earum methodus, lib. viii, cap. 111, 417, & v, 417, 418, 419. Usus exponitur per Canones, cap. vi, 429. & sequentibus.

Tekupha Judæorum, lib. 11, cap. xxxi, 84. Tekupha Samuelis, cap. xlii, 90. Tekupha Judæorum hoc tempore ab anni cardinibus distans, cap. xlii, 93. Propriè Tekupha est anni cardo, cap. xlii, 93. ratio Tekupha Samuelis, ibid. 93, 94. Judæi in suis Tekuphis Julianos menses non ferè commemorant, 94. Samuelitica Tekupha duplex ratio, ibid. Vide lib. 111, cap. x, 142. Tekupha R. Adæ à Scaligero malè acceptæ declarantur copiose lib. 1v, cap. xx, & xxi, 182. Samuelitica methodus, lib. vii, cap. xx, 406

Tempus quid sit, lib. vii, 348
 Terminalia Februarii xxiii. die celebrata, lib. 11, cap. lxxiii, 122. de his erratum Scaligeri, ibid.

Termini Paschales post annum dcc. Christi mutati videntur, lib. v, cap. 1, 214, 215. rectè à Gregorio castigatos esse contra Scaligerum defenditur, cap. xi. 230. de industria Gregorianum Calendarium uno ferè die infra Lunam xiv. eos constituit, ut & Neome-nias, 231, 232. termini Scaligeriani biduo plenilunio præcedunt, ibid. major terminorum, quam Neome-niarum habenda ratio, 232. Gregoriani termini Ni-cænis præstant, ibid. explicatur veteris Ecclesiæ sanctio de terminis, cap. xxvi, 265

Terminus Paschalis in plenilunio à Scaligero, aliisque perperam statuitur, lib. v, cap. xv, 238. sed Scaliger à Clavio reprehensus opinionem mutavit, cap. xvi, 240. Scaligeriani biduo plenilunium antecedunt, cap. xxxii, 281

Terminus Paschalis remotissimus, & citimus, lib. v, cap. xlii, 233. Ille in xviii. Aprilis, hic in xxi. Martii, ibid. pessimè autem ordinatur remotissimus, à Scaligero, ibid.

Tessarescædaeteris Judaica ex Epiphania declaratur, lib. 11, cap. xxix, 83. Ea malè à Scaligero accipitur, cap. lxx, & lxx, 109, 110

Tessarescædecimæ qui fuerunt, lib. 11, cap. lvii, 106. & lviii, 108. Horum cyclos à Scaligero malè acceptus, cap. lvi, 105. In cyclo viii, & xix. à Catholicis diffidebant, cap. lvii, 107. quatuor illorum genera declarantur, cap. lviii, 108

Tetracosæteris, five cyclus cccc. annorum in Gregoriano typo ad tres expungendos biflexiles explicatur & defenditur, lib. v, cap. vi, 221. At Scaligeriana Tetracosæteris explicatur, cap. v, 218. utriusque typus proponitur, cap. viii, 221

Tetraeteris Græca scititia Scaligeri, lib. 1, cap. 1, 2. refellitur cap. xviii, 22

de Tetraeteride Olympica falsa Scaligeri persuasio confutatur, lib. 1, cap. xvi, 20

Tetraeteris Græca cum Sole: Otaeteris cum Luna paria faciebat, contra quam Scaliger putat, lib. 1, cap. 111, 3. eadem diebus constabat 1461, cap. vi, 6

Theophilus cyclum edidit annorum, 234. ex quo centum annos publicavit, lib. 11, cap. lxxvii, 116. Vide Cyrillus. Cæpit ab anno Christi cccclxxx, cap. lxxviii, 116. Vide in Plenilunium.

Theophoria hieme celebrata, Pyanepsione mense, lib. 1, cap. x, 12

Trieteris biennio constat, etsi tertium annum exprimat, quo scilicet intercalabatur, lib. 1, cap. 111, 3

Trojæ captæ annus Per. Jul. 3530, dies verò Thargelionis 23, lib. 1, cap. xxxi, 30

Τροισμὶ & Τροισμὶ quid differant, lib. 1, cap. xv, 19. & lib. 11, cap. 111, 50

V.

VICTOR Papa rectè super Paschate sanxit, lib. 11, cap. lxxvi, 116

Victorius Aquitanus Cyclum edidit annorum dxxxii, lib. 11, cap. lxxvii, 116. Cæpit à passione Domini, 118

X.

XANTHICUS lunaris idem est ac Nisan, aut si fixus est, Martius est potius quam Aprilis, lib. 11, cap. lviii, 108
 Xerxes victus est anno 1. Olymp. lxxv, Boëdromionis xvi, lib. 1, cap. xxxi, 30

F I N I S.

